

สรุปผลและขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ และนักเรียนที่จบจากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) โดยใช้วิธีสอนแบบใช้วิทยุโรงเรียนเป็นอุปกรณ์กับวิธีสอนแบบธรรมดา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ กับนักเรียนที่จบจากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) โดยใช้วิธีสอนแบบใช้วิทยุโรงเรียนเป็นอุปกรณ์
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญกับนักเรียนที่จบจากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) โดยใช้วิธีสอนแบบธรรมดา

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ
 - 1.1 กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอน 3 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นนักเรียนที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ จำนวน 30 คน
 - 1.2 กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอน 5 ของโรงเรียนเดียวกันกับข้อ 1.1 ซึ่งเป็นนักเรียนที่จบจากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) จำนวน 30 คน
2. การแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในข้อ 1 โดยแบ่งตามความสามารถทางการเรียนเดิมของนักเรียน (equated groups) และจัดให้มีการสอนดังนี้

2.1 กลุ่มทดลอง ก. คือกลุ่มนักเรียนที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ และเรียนด้วยการใช้วิทยุโรงเรียนเป็นอุปกรณ์

2.2 กลุ่มทดลอง ข. คือกลุ่มนักเรียนที่จบจากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) และเรียนด้วยการใช้วิทยุโรงเรียนเป็นอุปกรณ์

2.3 กลุ่มควบคุม ก. คือกลุ่มนักเรียนที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ และเรียนด้วยวิธีธรรมดา

2.4 กลุ่มควบคุม ข. คือกลุ่มนักเรียนที่จบจากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) และเรียนด้วยวิธีธรรมดา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ 2 เรื่อง ใช้วิธีการหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบทดสอบจากสูตรที่ 21 ของคูคเคอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson - 21)
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนโดยใช้การทดสอบ t ($t - test$)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิทยุโรงเรียนเป็นอุปกรณ์ กับวิธีธรรมดา ของนักเรียนที่มาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ ได้ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิทยุโรงเรียนเป็นอุปกรณ์ ของนักเรียนที่มาจากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิทยุโรงเรียนเป็นอุปกรณ์ ของนักเรียนที่มาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มาจากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) โดยใช้วิธีเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีธรรมคา ของนักเรียนที่มาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มาจากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) โดยใช้วิธีเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

วิทยุโรงเรียนและอุปกรณ์การสอนประเภททัศนูปกรณ์เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้นักเรียนของนักเรียนที่มาจากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารายการวิทยุโรงเรียนในลักษณะของละครการศึกษา ช่วยเพิ่มทักษะในการฟัง และเป็นสิ่งเร้าให้เกิดความสนใจต่อบทเรียนของนักเรียนเหล่านี้ ได้ดีกว่าการเรียนการสอนแบบธรรมคา และทัศนูปกรณ์ก็เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่เน้นนามธรรม (Abstract) ได้ดีขึ้น

ส่วนนักเรียนที่มาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์เดิมแตกต่างกับนักเรียนที่มาจากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามออกไปมาก การเรียนโดยใช้วิทยุโรงเรียนร่วมกับทัศนูปกรณ์ก็ตาม การเรียนแบบธรรมคาก็ตาม ไม่ได้มีผลสะท้อนให้เห็นว่ามีความแตกต่างกันแต่ประการใด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระดับชั้นของนักเรียนสูง เกินกว่าที่จะใช้วิทยุโรงเรียนเป็นอุปกรณ์การสอน และอีกประการหนึ่งคือเด็กโตสามารถทำความเข้าใจบทเรียนที่เป็นนามธรรม ได้ดีกว่าเด็กเล็กโดยพยายามดึงเอาประสบการณ์เดิมมาใช้สัมพันธ์กับบทเรียนที่กำลังเรียนอยู่

ข้อเสนอแนะ

1. วิทยุโรงเรียนร่วมกับทัศนูปกรณ์วิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป เป็นอุปกรณ์ที่เหมาะสมอย่างหนึ่งสำหรับการนำไปใช้ในการเรียนการสอน แก่นักเรียนที่มาจากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม (ปอเนาะ) ซึ่งพื้นฐานเดิมของนักเรียนมาจากการจัดการศึกษาเฉพาะอย่าง

2. วิธีสอนแบบธรรมคาในบางเนื้อหาวิชา และบางระดับชั้นที่ครูมีการเตรียมตัวอย่างดี และมีวิธีการที่ศึกษาให้ผลทางการเรียนที่ได้ดีเหมือนกับการใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ในการสอน